Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

29 ЛИСТОПАДА 1957 року П'ЯТНИЦЯ

№ 32 (44)

Ціна 15 коп.

КРОВНА СПРАВА

Здійснюючи величезні завдання комуністичного будівництва, наш народ гаряче бажає жити в мирі і дружбі з народами всіх країн. Комуністична партія і Радянський уряд твердо і непохитно проводять ленінську зовнішню політику — політику мирного співіснування країн, незалежно від їх соціального ладу, політику дружби і співробітництва між народами.

Але миролюбна політика Радянської країни зустрічає протидію з боку правлячих кіл імперіалістичних держав і насамперед США, які навмисно загострюють міжнародне становище, посилюють гонку озброєнь, нагромаджують атомну і водневу зброю та інші засоби масового знищення людей, виношують плани нової війни проти Радянського Союзу та країн народної демократії.

В таких умовах нам необхідно пильно стежити за підступами паліїв війни, своєчасно викривати та викорінювати їх змови проти миру та свободи.

Величезне значення в зміцненні оборонної могутності нашої Вітчизни має участь широких мас трудящих у патріотичній діяльності Добровільних товариств сприяння армії, авіації і флоту, спортивних колективів і в проведенні заходів місцевої протиповітряної оборони.

Найбільш масовою оборонною патріотичною організацією в нашій країні є Добровільне товариство сприяння армії, авіації та флоту, в гуртках якого радянські люди одержують військові навички і знання, необхідні для захисту своєї Вітчизни.

Наша первинна організація ДТСААФ провадить велику оборонну роботу в інституті.

В гуртках, спортивних командах члени ДТСААФ нашої організації оволодівають основами військових, авіаційних і військово-морських спеціальностей.

У минулому навчальному році при комітеті ДТСААФ інституту працювали такі гуртки: стрілецький, по підготовці суддів з стрільби, по підготовці інструкторів ДТСААФ, мотоциклістів, військово-морський, радистів-техніків.

Слід вказати на досягнення наших стрільців. У стрілецькій секції було підготовлено 26 спортсменів-розрядників. Студент IV курсу фізико-математичного факультету І. Староселець зараз виступає по програмі майстра спорту. Він включений також у збірну команду ДТСААФ міста Києва.

У весняних змаганнях між вузами міста стрілецька команда нашого інституту зайняла загальне V місце, а по другій групі — І.

З 23-го по 30-е листопада проходять стрілецькі змагання вузів м. Києва, присвячені 40-ким роковинам УРСР. В цих змаганнях наша команда виступає в першій групі вузів міста, змагаючись з командами КПІ, КДУ та ін. Програма змагань досить широка.

По першій вправі наша команда зайняла III місце, залишивши позаду команди сільськогосподарської академії, будівельного та медичного інститутів. КПІ і КДУ йдуть попереду. Змагання продовжуються.

Не можна далі миритися з тим, що в нашому інституті немає тиру. За оренду тиру, при наявній масовості стрілецької секції, треба щомісяця платити до 2000 крб., а за рік — 20 000 крб. За ці кошти ми змогли б побудувати гарний власний тир. Зважаючи на те, що у нас немає військової кафедри, цю роботу слід було б очолити кафедрі фізвиховання разом з господарською частиною інституту.

Кровною справою радянських профспілок є піклування про зміцнення могутності, обороноздатності Радянської країни. На жаль, профспілки нашого інституту майже зовсім не приділяють уваги оборонній роботі. Без матеріальної бази наш комітет ДТСААФ не може закінчити підготовку мотоциклістів. А це ж загальнокорисна справа! Незважаючи на те, що партбюро інституту зобов'язало наші громадські організації більше уваги приділяти роботі оборонного спортивного товариства, допомагати комітету ДТССАФ у проведенні масово-роз'яснювальної роботи по залученню в лави товариства студентів і співробітників інституту, до цього часу ще нічого не зроблено.

Не можна не вказати на те, що викладачі педагогічного інституту в своїй більшості не є членами організації ДТСААФ. На педагогічному факультеті не сплатив членських внесків за 1957 р. жоден викладач.

Комсомольська та профспілкова організації інституту повинні бути найактивнішими учасниками всіх починань патріотичних добровільних товариств по обороні нашої країни.

КРАЩИХ ЛЮДЕЙ — НАРОДНИМИ ЗАСІДАТЕЛЯМИ

Друга година дня. Актовий зал інституту заповнюють викладачі, студенти, співробітники інституту. Вони зібралися сюди, щоб висунути кандидатів у народні засідателі.

Голова зборів т. Брегеда М. Ф. надає слово доценту Літвінову С. А. Виступаючий пропонує внести в списки кандидатів у народні засідателі О. Г. Кравченко. Він характеризує її як сумлінного працівника інституту, що користується повагою серед студентів.

Викладач О. С. Боришполець називає кандидатуру молодого викладача елементарної математики Л. М. Сергєєву.

З мовно-літературного факультету кандидатами висунуто Н. А. Москаленко та Н. В. Сурову.

Кандидатури були одностайно підтримані всіма присутніми. На зборах було також обрано 20 представників трудящих на окружну передвиборну нараду.

НАПЕРЕДОДНІ ЗИМОВОЇ СЕСІЇ

Залишилося зовсім небагато часу до завершення першої половини 1957—1958 навчального року, а, значить, до зимової сесії. Сесія, як відомо, не тільки характеризує навчально-виховну роботу всього колективу і дає об'єктивну оцінку його роботі, але перш за все є звітом колективу перед державою. Саме результати сесії і показують, яких успіхів досяг професорсько-викладовський склад і студенти факультету.

Не слід замовчувати того, що літня екзаменаційна сесія 1956—1957 навчального року принесла фізико-математичному факультетові тільки 94,5 процента успішності. Більше 30 студентів не склали по одному, по два і більше іспитів. Деякі товариші при успішній атестації з інших предметів не одержали заліку з фізвиховання (В. Савченко, Г. Лінніченко, О. Томко та ін.), значно знизивши цим процент загальної успішності по факультету. Незважаючи на те, що пройшло вже майже три місяці навчального року, частина студентів-«патріотів» факультету ще і до цього часу не розрахувалася з усіма заліками і екзаменами. Серед них у першу чергу слід назвати Г. Смілкову, А. Осипову, В. Герасименко, Д. Ходорковську, В. Савченко, В. Виловатого. Ці студенти не дорожать честю факультету.

Такий стан з успішністю на факультеті не може не хвилювати весь колектив. Починаючи новий 1957—1958 навчальний рік, деканат головну увагу звернув на підвищення якості засвоєння студентами програмового матеріалу, на поліпшення політехнічної підготовки майбутніх учителів та рівня ідейно-виховної роботи. Учбове навантаження студентів було розподілено так, що з другої половини листопада на всіх чотирьох курсах факультету введено **день самостійної роботи.** У кабінетах факультету є програми і необхідна література до всіх екзаменів, призначено також чергових викладачів, які даватимуть консультації з тих чи інших питань.

У цьому році більшість кафедр факультету перейшла на систему поточного зарахування виконаних практичних чи лабораторних вправ. Це в значній мірі сприятиме більш діловому початкові екзаменаційної сесії і не буде призводити до різного роду випадковостей. Залікова сесія на фізико-математичному факультеті, згідно робочих планів, закінчиться 20—25 грудня. Таким чином, студенти матимуть у своєму розпорядженні мінімум 10—15 днів підготовки до першого екзамену.

Зараз на факультеті проходять збори академгруп з питань підготовки до зимової екзаменаційної сесії. Студенти у своїх виступах викривають недоробки, які є ще в роботі факультету, висловлюють свої пропозиції щодо розкладу екзаменів тощо.

Було б, звичайно, неправильно думати, що колектив фізико-математичного факультету не бажає закінчити зимову екзаменаційну сесію тільки з добрими показниками. Але і на сьогодні ще багато студентів не пройнялися повністю цією загальною метою колективу і не докладають зусиль до її здійснення. Саме цим можна пояснити те, що на факультеті і до цього часу непоодинокі спізнення і пропуски занять, особливо це стосується 31 групи математиків (староста — Л. Кисилевич, комсорг — Т. Левицька), 22 групи фізиків (староста — Г. Дубовецький, комсорг — Т. Сизон). Студенти цих груп В. Цапенко, Т. Заліська, Н. Нечипоренко, А. Обертас, Ж. Лихоліт, С. Урицька, С. Атаманенко, Г. Василенко, Л. Куліш і ін. досягли рекордних показників у пропуску академічних занять. Не можна не згадати і про такий прикрий факт, коли студенти 31 групи фізиків (староста — Ю. Пасічник, комсорг — А. Воскобойнікова) на чолі з комсоргом не з'явилися на заняття з креслення. Ці товариші, як видно, дуже «серйозно» дбають про свою політехнічну підготовку.

Залишилося трохи більше місяця до складання першого екзамену. У нас є всі можливості вийти в число кращих. Треба тільки докласти більше зусиль, настирливості, правильно розрахувати свій час, заздалегідь розпочати підготовку до екзаменів. Тільки при сумлінній, чіткій роботі всього колективу можна сподіватися, що зимова сесія буде проведена успішно і факультет займе належне йому місце.

Г. КОРДУН,
заступник декана.

АВАРІЮ ЛІКВІДОВАНО

В учбовому корпусі інституту грунтова вода залила підвальне приміщення камери управління системою центрального опалення. Треба було негайно відкачати воду, бо інакше управління тепломережі відключило б будинок від постачання гарячою водою.

На прохання господарської частини — допомогти в ліквідації аварії — дружно відгукнулися студенти 11 і 12 груп фізико-математичного факультету. Завдяки самовідданій праці студентів, аварію було ліквідовано вчасно.

Наказом дирекції інституту студентам: В. Лещенку, А. Мановському, Ю. Бородову, К. Янковському, В. Прицкеру, В. Шкардуку, В. Власенку, О. Архименку, О. Бондаренку, О. Павленку, В. Денисенку, О. Порязєву, Л. Борейку, А. Бичкову, Е. Бурфану, М. Панченку, В. Козленку, В. Бельдію, М. Кикоенку, М. Скрипченку, В. Тарасенку оголошено подяку.

М. БОСЕНКО,
заст. директора інституту по господарській частині.

У НАШИХ ДРУЗІВ

★

Студенти факультету журналістики Київського університету взяли шефство над школою-інтернатом № 2 м. Києва.

На фото: студенти допомагають у випуску шкільної стінгазети.

★

★

Перший виступ університетського естрадного оркестру. Соліст — студент філологічного факультету В. Щерба.

★

ХРОНІКА

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16-го листопада цього року Московському обласному педагогічному інституту присвоєно ім'я Надії Костянтинівни Крупської.

Коли збори не підготовлені...

Відкриті партійні збори на мовно-літературному факультеті, які відбулися днями, приємно відрізняються тим, що важливі питання політико-виховної та академічної роботи вперше були розглянуті на прикладі життя одного курсу — III російського. Позитивним було і те, що на зборах було багато студентів-комсомольців, безпартійних викладачів.

Доповідач — член партбюро декан факультету т. Данилюк, комуністи тт. Поліщук, Волинський, Карлов, які взяли участь в обговоренні доповіді, визнали, що останнім часом на III курсі значно знизилась активність студентів у академічній і громадській роботі.

— Агітатор групи повинен бути не тільки політінформатором, але й уважним, чуйним другом, який живе інтересами, радостями і тривогами всієї групи...

Так почала свій виступ студентка II курсу Фадеєва. Вона гостро критикувала роботу агітатора курсу т. Дашака.

Присутні на зборах багато чекали від виступу агітатора II групи т. Павлової. Але вона не назвала жодного цікавого заходу, який заохотив би студентів до активної роботи в позалекційний час. Тов. Павлова обмежилася лише зауваженням, що ці заходи «треба намітити».

Не самокритичним був виступ комсорга групи т. Малєвої, яка всіляко виправдувала студентів курсу, голослівно спростовуючи факти, наведені у доповіді.

Хоч серед присутніх було чимало студентів, та виступали вони мало. Збори були не підготовлені.

Актуальне і невідкладне питання про форми роботи агітатора в групі не знайшло жвавого відгуку на цих зборах. Не знайшло воно конкретного відображення і в прийнятому рішенні.

Необхідно подбати про приміщення

Неоціненна роль фундаментальної бібліотеки в науковій та навчально-виробничій роботі викладачів нашого інституту. Тут завжди є можливість одержати літературу з різних галузей знань.

Велику допомогу надає відвідувачам висококваліфікований бібліотекар Неоніла Андріївна Пустовойт, яка з виключною увагою ставиться до різноманітних вимог і запитів читачів.

Проте добре укомплектована бібліотека не може бути використана викладачами в повній мірі через відсутність відповідного приміщення для індивідуальної роботи. Так, одержавши необхідну літературу, викладач повинен або ж забирати її додому, або ж розшукувати по інституту місце, де можна було б попрацювати.

Для того, щоб ознайомитися з дисертацією, треба обов'язково йти до студентської читальні. А тут, як правило, завжди тісно, гомінко; до того ж, не можна дістати додаткової літератури. Якщо ж студентська читальня зачинена (розпочинається там робота тільки з 14-ої години), доводиться працювати в приміщенні фундаментальної бібліотеки, де видаються книжки...

Спеціальне приміщення для бібліотеки, в якому б викладачі мали змогу працювати з науково-методичною літературою, надзвичайно потрібне. І про це адміністрація інституту повинна терміново подбати. Створення необхідних умов для праці сприятиме поліпшенню науково-методичної роботи викладовського складу нашого інституту.

П. ШЕВЧЕНКО,
Л. БЕЗОТОСНА.

НОВІ КНИГИ

ЛЕНИН В. И. Об Украине. Сборник. К., Госполитиздат УССР, 1957.

ЛЕНИН В. И. О Великой Октябрьской социалистической революции. М., Госполитиздат, 1957.

ЛЕНІН В. І. Про партійне будівництво. К., Держполітвидав, 1957.

ЛЕНИН В. И. О войне, армии и военной науке. Сборник в 2-х т., т. 2, М., Воениздат, 1957.

Промисловість Радянської України за 40 років (1917—1957). К., Держполітвидав, 1957.

Достижения Советской власти за сорок лет в цифрах. Стат. сборник. М., Госполитиздат, 1957.

Народне господарство Української РСР. Статистичний збірник. К., Держстатвидав, 1957.

Штурм Зимнего. Воспоминания. Предисловие И. Краплева. М., «Мол. гвардия», 1957.

Песня мужества. Рассказы в стихах о Советской Армии. М., Детгиз, 1957.

Рассказы русских советских писателей в 3-х томах, т. 1, М., Гослитиздат, 1957.

КАРАВАЕВА А. А. По дорогам жизни. Дневники, очерки, воспоминания. М., «Сов. писатель», 1957.

КОПИЛЕНКО О. І. Земля велика. Роман. К., «Рад. письменник», 1957.

ЛИБЕДИНСКИЙ Ю. Н. Утро Советов. Роман. М., «Сов. писатель», 1957.

ПОПОВ В. Сталь и шлак. — Закипела сталь. К., Держлітвидав, 1957.

СЕРЕБРЯКОВА Г. И. Юность Маркса. Роман, М., «Сов. писатель», 1957.

ТУЛУБ З. П. Людолови. Іст. роман. В 2-х т., т. 1—2, К., Держлітвидав, 1957.

ФАДЕЕВ А. А. За тридцать лет. Избр. статьи, речи и письма о литературе и искусстве. М., «Сов. писатель», 1957.

ЧАКОВСКИЙ А. Б. Год жизни. Повесть. М., «Сов. писатель», 1957.

Завоювали призове місце

16—17 листопада було проведено 3-ій тур першості вузів з легкої атлетики.

Стадіон ім. Хрущова, де проходять змагання, по-святковому прикрашений прапорами. Майорить гасло: «Привіт учасникам змагань!».

Спортсмени нашого інституту в 2-ій групі вузів у попередніх турах зайняли загальне друге місце.

І в ці дні студенти столичного педінституту завоювали не одну важливу перемогу. Насамперед слід відзначити здібних легкоатлетів — С. Ховхуна (він зайняв перше місце серед чоловіків з стрибків із жердиною), В. Левченко (в штовханні ядра вона здобула призове місце). З бігу на 400 м успіху серед жінок домоглися Л. Семенна та Н. Гуляєва.

Успішно виступили наші спортсменки Л. Урбанська, О. Лобко, М. Адаменко, А. Нестеренко.

Серед новачків норму III розряду з стрибків у висоту виконав Ю. Головченко. Здібний легкоатлет М. Запара непогано виявив себе у метанні диска, А. Бурлов — у штовханні ядра.

З бігу на 5000 м хороших успіхів домоглися Г. Косенко, В. Галух.

Успішно виступили з бігу на 300 м О. Косенко і О. Семик.

Цікаво проходили змагання з метання списа, де непогані результати одержали О. Проскура і І. Горбачук.

В цілому команда КДПІ ім. Горького знову вийшла на 2-е місце, набравши на 2000 очок більше, ніж сільськогосподарська академія.

Пригадуючи ці напружені дні, твердо віриш, що наші спортсмени, які і надалі підвищуватимуть свою спортивну майстерність, у весняних змаганнях теж досягнуть добрих результатів: у них для цього є всі дані.

В. ТАТАЄВ.

Робимо навпаки

У листопаді студентів III курсу мовно-літературного факультету спіткала прикра новина: знову з'явилися в розкладі четверті пари, зокрема на українському відділі — у вівторок.

На початку навчального року на зборах було оголошено, що тепер вже покінчено з цією формою перевантаження студентів, що при переході на новий навчальний план кожен студент матиме щодня не більше 6 годин навчальної роботи в інституті.

Чому ж тепер це правило порушується? Чому керівники навчальної частини (заступник директора — т. Мітюрьов В. К.) не рахуються з безперечними висновками психології, які стверджують, що *продуктивність розумової праці на 7-й і 8-й її годині* стає дуже низькою?

Адже ми самі говоримо про це студентам в курсі психології шкільної гігієни, а на практиці робимо навпаки.

Р. ПАСІЧНИК.

Студентка IV курсу фізико-математичного факультету Л. Рикичинська проводить урок з фізики у VIII класі 25-ої середньої школи м. Києва.

Перші декрети Радянського уряду про дітей і школу

ЩОЙНО ПРОГРИМІЛИ залпи «Аврори», провістивши початок нової, соціалістичної ери історії людства. Проти молодої республіки Рад плетуть чорну змову імперіалісти Америки, Англії, Франції... Кайзерівські війська погрожують потопити завоювання Жовтня в крові робітників і селян. Піднімає голову внутрішня контрреволюція... А Радянська влада здійснює свою тріумфальну ходу, спираючись на героїзм і мужність трудового народу Росії.

Турбота про дітей — одне з найважливіших піклувань пролетарської влади.

29 жовтня 1917 р. був прийнятий декрет про обмеження дитячої найманої праці. Адже в царській Росії мільйони дитячих життів були загублені нестримною експлуатацією праці їх маленьких дитячих рук.

Неослабну увагу з моменту свого виникнення Радянська влада приділяє навчанню і вихованню дітей.

Як відомо, в царській Росії школа перебувала під безпосереднім ідейним впливом церкви. Десятки й сотні мільйонів людей, і особливо дітей, зазнавали систематичної релігійної обробки дома і в школі. Починаючи з першого класу, коли 7—8-річна дитина ще нічого не знала про світ, не знала законів своєї країни і в чиїх інтересах вони створені, їй уперто втовкмачували, що є найвища істота на небі — бог, найвищий правитель і суддя, у якого мільйони різних слуг в особі ангелів, святих і дияволів. З дитинства церковнослужителі забивали голови людей релігійним опіумом, прагнучи переконати, що все діється за волею бога, що навіть «волосина на голові людини не випаде помимо божої волі». Не тільки «створення світу», але й усі події історії людства вони пояснювали на основі біблії.

Перед молодою республікою Рад постало завдання створити нову, радянську школу, вільну від попів-наставників; школу, яка б ознайомила учнів з основами природничих і суспільствознавчих наук, а не забивала їм голови догмами «закону божого».

15 грудня 1917 р. Народний Комісаріат Освіти, очолюваний А. В. Луначарським, постановив: «Передати із духовного відомства справи виховання і навчання віданню Народного Комісаріату Освіти. Передачі підлягають всі церковноприходські (початкові, одноклясні, двоклясні) школи, учительські семінарії, духовні училища, місіонерські школи, академії і всі інші, що носять різні назви, нижчі, середні і вищі школи та установи духовного відомства з штатами, асигнуваннями, рухомим і нерухомим майном...».

Спеціальною постановою наркома освіти, починаючи з 1 січня 1918 р., в школах були ліквідовані посади законовчителів усіх віросповідань.

Декретом Раднаркому РРФСР від 23 січня 1918 р. школа була відокремлена від церкви.

«Викладання релігійних вірувань в усіх державних і громадських, а також приватних учбових закладах, де викладаються загальноосвітні предмети, не допускається»,— говорилося в цьому історичної ваги декреті.

Для організації допомоги дітям у загальнодержавному масштабі був створений спеціальний Комісаріат державної опіки. Його комісар Олександра Михайлівна Коллонтай 31 січня 1918 р. підписала декрет-звернення до всіх спеціалістів у галузі дитячого виховання: «Два мільйони ледь народжених на землі дитячих життів щорічно гасли в Росії від темноти і несвідомості пригніченого народу, від косності і байдужості класової держави. Два мільйони страждальниць-матерів щорічно обливали гіркими слізьми руську землю, загрібаючи мозолистими руками ранні могили безглуздо загиблих невинних жертв потворного державного ладу...

Вас, робітниці, громадянки, трудящі матері з вашими чуйними серцями, вас, сміливі будівники нового суспільного життя, вас, ідейні педагоги, дитячі лікарі, акушери, — всіх вас кличе тепер нова Росія об'єднати ваш розум і почуття у створенні великої будови соціальної охорони грядущих поколінь...».

Цей і подібні декрети знайшли широкий відгук серед всього чесного і здорового, що було серед вітчизняної інтелігенції. Тисячі й тисячі педагогів, освітніх працівників, лікарів, чекістів активно включилися в боротьбу з ганебною спадщиною імперіалістичної війни і розрухи — дитячою безпритульністю.

Вождь революції В. І. Ленін з неослабною увагою слідкував за роботою радянських установ для дітей. Він був великим другом дітей, щиро вболівав за них, все робив для того, щоб молоді паростки пролетарської революції зростали фізично здоровими, загартованими, сильними духом, розумом, з непохитною вірою в творчий геній свого народу.

Так у горнилі Жовтневої революції і громадянської війни закладалися основи майбутньої політехнічної загальноосвітньої школи, створювалися умови для щасливого дитинства наймолодших громадян соціалістичної Вітчизни.

В. ВОЙТКО.

Студенти на заводі

Успішно проходить виробнича практика студентів фізико-математичного факультету на Київському вагоноремонтному заводі.

На фото: студентка 31 групи фізиків М. Ступак за опиловкою металу.

З інтересом вивчають наші студенти виробничі спеціальності.

На знімку: майстер КВРЗ пояснює студентці 31 групи фізиків Г. Діденко прийоми роботи на токарному верстаті.

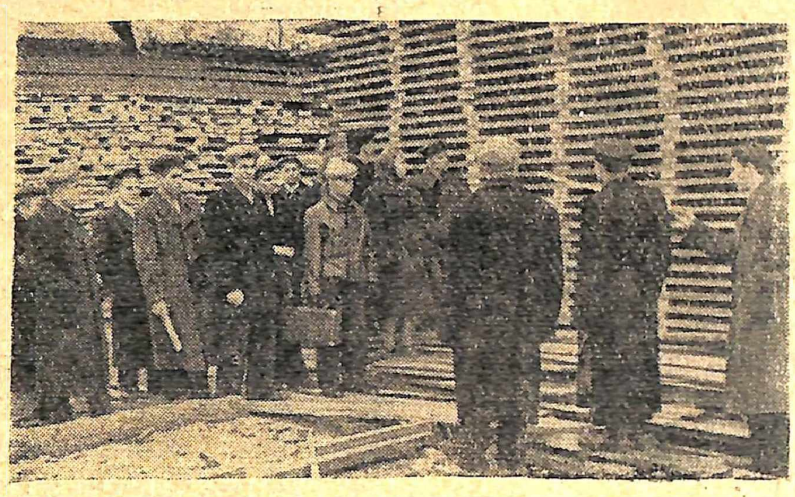

Днями дві групи студентів-першокурсників відділу фізики зробили екскурсію на вагоноремонтний завод.

На фото: екскурсанти оглядають штабелі лісоматеріалу, укладені для природного просушування.

РОЗПОВІДАЮТЬ, що якось Марк Твен, працюючи редактором «Арізона кікер», повернув одному молодому автору рукопис з такою дописокою:

«Дорогий друже, авторитетні лікарі рекомендують людям розумової праці їсти рибу, оскільки цей продукт харчування дає мозкові фосфор. Я в таких справах необізнаний і тому не можу сказати, скільки вам потрібно їсти риби, але коли рукопис, який я вам при цьому з задоволенням повертаю, є точним відображенням того, що ви звичайно пишете, то мені здається, я не помилюсь, коли скажу, що два кити середнього розміру не будуть для вас надмірним раціоном».

ЗАОЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Шановний товаришу!

Редакція інститутської багатотиражки «За педагогічні кадри» просить Вас взяти участь у заочній конференції читачів і відповісти на такі запитання:

1. Які розділи газети Ви постійно читаєте?

2. Які матеріали, з надрукованих у 1957 році, Вам запам'яталися?

3. Що не подобається Вам у газеті?

4. Матеріали на які теми слід було б, на Вашу думку, надрукувати у наступному році?

5. Про що б Ви хотіли прочитати у новорічному номері?

Просимо вказати Ваше прізвище, ім'я та по батькові, рід роботи.

ЗВІТ ПЕРЕД НАРОДОМ

Нещодавно в центрі уваги громадськості столиці України знаходився Тиждень української радянської музики.

Для тих, хто любить своє рідне національне мистецтво, хто цінує велику культуру свого народу, ці дні були справжнім святом.

Урочисте відкриття Тижня української радянської музики відбулося 15 листопада у Колонному залі філармонії. Сюди приїхали композитори з багатьох міст республіки, гості з братніх республік, зібралися численні слухачі. І ось 7 днів майже в усіх концертних залах, палацах культури, заводських та студентських клубах лунали мелодії вже знайомих та спеціально для звіту написаних творів у виконанні кращих солістів та мистецьких колективів України.

Українські композитори звітують перед найширшою аудиторією вимогливого столичного слухача.

До 40-ої річниці Великого Жовтня композитори України наполегливо готувалися. Були написані нові балети, опери, одна з яких — «Милана» Г. Майбороди — зустрінута глядачем з особливим інтересом.

Серед найрізноманітніших жанрів і форм музичних творів помітне тяжіння до показу конкретних подій з життя нашого народу, його величної історії.

Досить назвати лише деякі з творів, щоб переконатися у глибокому інтересі наших композиторів до зображення революційних подій, славного шляху нашого народу до комунізму, великої ролі Комуністичної партії в перемогах нашого суспільства. Це «Жовтневі новели» Жуковського, «Партизани» Рибальченка, «Кантата про партію» Юцевича, «Пісня братерства» Фінаровського, «Партизанські картини» для фортепіано з оркестром Штогаренка, ораторія «Жовтень» Данькевича, «Пісня про Буревісника» Глушкова, «Жовтнева кантата» Вериківського та багато інших.

Ті з творів, що були виконані у концертах Тижня, знайшли відгук у серцях слухачів. Ораторія «Жовтень» Данькевича, в 7 частинах якої передано етапи славного шляху нашого народу за сорокаріччя, симфонічна поема «Наше море» Людкевича, де алегорично передається сила і міць народу, симфонічна поема «В Карпатах» Симовича, пісні для соліста з хором львівських композиторів Колесси «Засвітило сонце волі» та Кос-Анатольського «Гуцульська пісня про партію», «Ой, коли б я сокіл» та багато інших — написані з великою щирістю, на високому професійному рівні, із знанням народної пісні. Слід відзначити, що львівські композитори любовно ставляться до народної музичної творчості трудящих західних областей України, зберігають і розвивають їх пісенні традиції.

Цікаві роботи на творчому огляді показали молоді композитори України («Молдавська поема-рапсодія» Шамо, симфонічна поема «Вічний Каменяр» Колодуба).

Багато творів виконано; від слухачів можна почути найрізноманітніші думки про той чи інший твір. Важко дати після першого прослухання категоричну оцінку твору, але можна погодитися з думкою, що була висловлена після концерту в інституті однією з наших студенток: «По-справжньому вдалим і щирим можна вважати твір, який у момент виконання не залишає слухача байдужим, хвилює, захоплює своїми образами, хоча б він і не запам'ятався з першого разу».

Саме це і можна сказати про більшість творів, виконаних під час Тижня.

З. ЙОВЕНКО,
викладач кафедри музики.

ПРОФКОМ ПЕРЕБУДОВУЄ РОБОТУ

На останній, XII студентській профспілковій конференції було виявлено ряд недоліків у роботі профкому, профспілкових бюро факультетів та окремих профоргів. Недостатньою була робота профкому і в справі підвищення успішності, і у розподілі грошової допомоги, путівок у будинки відпочинку та санаторії. Відзначалися і недоліки у підготовці окремих викладачів до лекцій і особливо до практичних занять.

Але профспілкова студентська конференція була неспроможна остаточно розв'язати це важливе питання. Зараз робота профкому зводиться до збирання заяв від студентів, які потребують грошової допомоги, і надання її.

Академічний сектор профкому (відповідальна — П. Андрущенко) та академічні сектори факультетів зовсім не працюють; їх чомусь не обходить, що в інституті є студенти, які не склали екзаменів за весняну сесію; їх не хвилює, що студенти погано відвідують наукові конференції; вони ніяк не допомагають деканатам в організації навчального процесу.

Погано організована і культурно-масова робота профкому (відповідальний — П. Усенко): все зводиться до проведення так званих вечорів відпочинку, які не мають цілеспрямованого тематичного характеру і, як правило, перетворюються у танцювальні... Деякі студентки нашого інституту запрошують на вечори юнаків, які не відзначаються тактовною поведінкою. Ці «гості» з'являються нетверезими, під час танців влаштовують вульгарні дебоші.

Культурно-масову роботу профком не урізноманітнює. Перший семестр учбового року наближається до кінця, а робота оборонно-спортивних гуртків ще і не розпочиналася.

Побутовий сектор профкому (відповідальні — О. Лата, О. Порезєв) не контролює роботу буфетів у гуртожитках.

В інституті інколи порушується положення про видачу стипендії, але побутсектор профкому ніяк не реагує на ці сигнали. Право позбавити стипендії має тільки директор. Але цілий ряд відповідальних працівників інституту вносять дезорганізацію у цю справу. Щоб прискорити чи забезпечити виконання доручених заходів, вони затримують видачу стипендії. Так, наприклад, було затримано стипендію студентам I курсу фізико-математичного факультету при реалізації полісів добровільного індивідуального страхування до того часу, поки 100 процентів студентів не застрахувалися. Студентам мовно-літературного факультету оголосили, що стипендію взагалі не дадуть, якщо вони не застрахуються.

Старший лікар амбулаторії інституту т. Волинський також вдається до цього методу (затримування стипендії), якщо студент не пройшов періодичного медогляду.

Незаконне «право» затримки стипендії мають у нашому інституті навіть голови добровільних товариств «Буревісник», Червоного Хреста, ДТСААФ. Саме таким методом вони «агітують» за вступ до цих товариств.

Зовсім не працює вибрана на XII профспілковій конференції ревізійна комісія (голова — М. Войналович), не виконуючи свого прямого обов'язку перевіряти (не рідше, ніж раз на місяць) касу профкому та каси добровільних товариств.

Для поліпшення роботи профспілкової організації об'єднане засідання партбюро, комітету комсомолу, профкому та місцевкому інституту прийняло рішення: об'єднати профспілкову студентську організацію з профспілковою організацією викладачів та адміністративно-технічного персоналу в єдину організацію.

Об'єднана організація матиме ширші можливості для координування своєї роботи з роботою партійної та комсомольської організацій. Це ясно. Але організаційних змін мало. Треба ще і попрацювати! Профком інституту просить через нашу газету висловлювати свої побажання щодо поліпшення роботи профспілкової організації.

В. ІЗРАЇЛЯНТ,
заступник голови профкому по оргроботі.

НЕ туєсом а пером

Студентка II курсу мовно-літературного факультету Л. Федотова в минулому році систематично пропускала заняття з фізичної культури. Її було попереджено. Однак Федотова виправдовувалась тим, що займається спортом... дома.

ЛЕКЦІЮ на тему:

24 ГОДИНИ БЕЗ ПОВАЖНИХ ПРИЧИН

(з досвіду відвідування занять з фізичної культури)

ПРОЧИТАЄ

студентка II курсу педфаку

Т. СКУЦЬКА

СЛІДКУЙТЕ ЗА АФІШАМИ

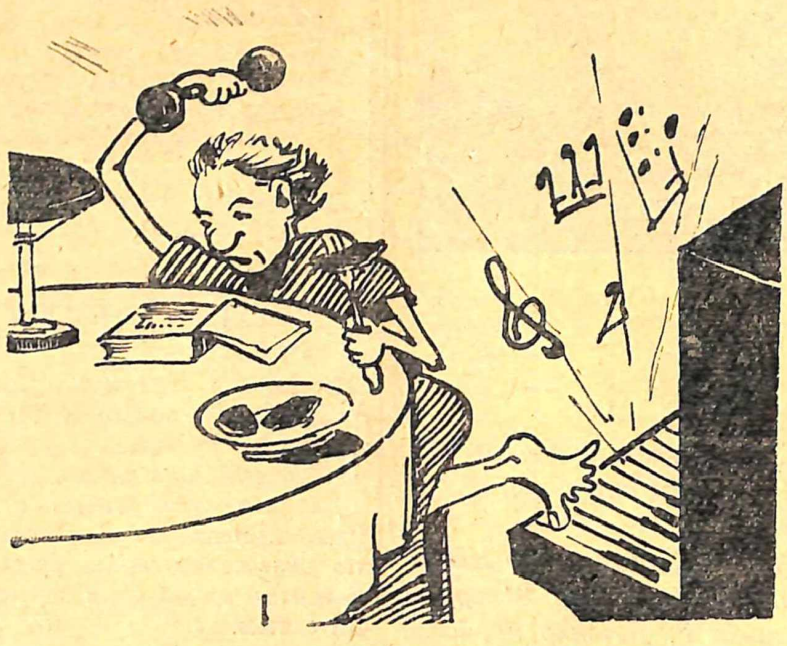

ЗНИКЛА студкор **М. Зеленівська** (II курс педфаку) разом з тією заміткою, яку вона два тижні тому назад обіцяла написати.

Хто сповістить про її місцеперебування — буде нагороджений.

В цьому році така ж картина.
На літфаці музика лине,
Лізи ж знов на заняттях немає,
Ліза пісню тягне знайому:
«Дома й стіни допомагають,
Я займаюсь співами дома».
Зрозуміло, що в результаті
Розсудили у деканаті:
«Як такі чудодійні хороми,
Може, й стипендія знайдеться дома?..».

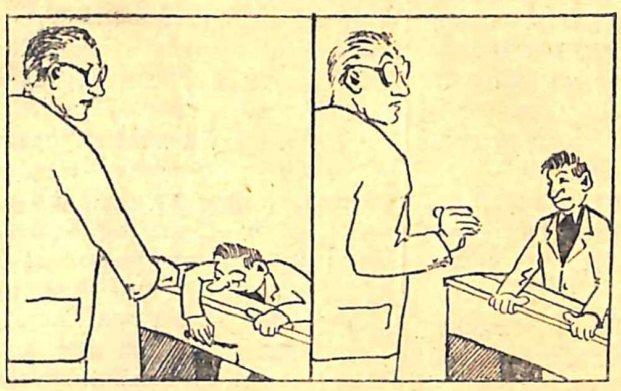

НЕ НАЗИВАЮЧИ ПРІЗВИЩ

Не чита студент, не розмовля,
З лекції нічого не записує.
Спить і бачить, наче він маля,
І його матуся заколисує.

— Тільки б спати! Мрія в вас одна! —
Став над хлопцем викладач розлючений...
— Та вже ж надто лекція скучна! —
Той відмовив, сонний і замучений.

Що ж студенти — співчуваєм їм,
А мораль у інший бік направлена:
Просто слід подумати над цим
Декому з шановних і прославлених...

УНІВЕРСАЛЬНИЙ ЗАСІБ

підвищення активності студентів на семінарах відкрито на фізико-математичному факультеті. Тут проводяться заняття з двома групами одночасно.

За довідками про варіанти застосування звертатися в деканат до т. Кордуна.

◆

ЛЮБОВ ДО ПРАЦІ.

А.— Я люблю працю, вона мене захоплює.

В.— Я відчуваю до неї те ж саме. Я можу сидіти і дивитись на неї годинами.

А. Осипова, В. Герасименко, Г. Смілкова досі не ліквідували академзаборгованості.

Чи у моді зараз хвости,
Чи сподобалась вам
ця справа —
Доки будете ви тягти?!
Що занадто, то, кажуть,
не здраво.

УВАГА!

1 грудня 1957 року відбудеться фундаментальне засідання літстудії КДПІ.

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ:

1. Обговорення творів літстудійців, написаних протягом останніх 100 років. (Регламент — 5 хвилин).

2. Виявлення талантів. (Регламент — 4 години).

3. Поточні справи та інтимна лірика. (Час необмежений).

ЗАПРОШУЮТЬСЯ БАЖАЮЧІ.

Явка авторів необов'язкова

Про час засідання можна дізнатись у голови літстудії В. Борцова.

Кафедра фізкультури з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть

СЕКЦІЇ важкої атлетики,

що сталася після тяжкої і тривалої організації.

Доступ для прощання з покійною відкрито в години занять секції.

Інститутські усмішки

НЕ «ЗАПРОШЕНИЙ», А «НАДІСЛАНИЙ»...

В деканаті одного з факультетів до секретаря партбюро підходить викладач, ніяково посміхається:

— Ось, вибачте, попав я у скрутне становище.

— Що, знову квартиру не ремонтують?

— Та ні. Спасибі Вам, ремонт закінчили. А от запросили мене студенти на вечір. Дуже наполегливо кликали. І студенти хороші, і відмовитися незручно. Але ж, Ви розумієте, вечір, напевно, не буде... м-м... сухим.

— А Ви думаєте він буде сухішим, якщо Ви не підете?

— Та ні. Розумієте, якщо піти, скажуть: п'є з студентами, а хто-небудь додасть — взагалі пиячить...

— А я думаю, що від пляшки вина з Вами нічого не станеться. Тільки побудете з студентами, ближче з ними познайомитеся...

— Значить, Ви схвалюєте?

— Звичайно, ідіть.

— Гм... Посилаєте?

— Чому посилаю? Рекомендую використати запрошення, а заодно й побути там представником від викладачів.

...І він пішов на «несухий» вечір заспокоєний, але не як «запрошений», а як «надісланий» від парторганізації.

«ОБРАЖЕНИЙ» АГІТАТОР

Коли людину називають «водієм», то вона, звичайно, водить якусь машину, наприклад, автобус.

Якщо когось називають агітатором, то він, безсумнівно, повинен когось агітувати. Так підказує елементарна логіка.

А чи бачили ви, щоб агітували агітатора? Чи, може, чули?

І не побачите, і не почуєте, звичайно, ніде, за винятком... Але слухайте. Може, впізнаєте. Безперечно, у вас у кожній групі є агітатор.

Так ось один з них нещодавно накинувся на своїх вихованців:

— Ви вчора проводили вечір?

— Проводили.

— А чому мене не попередили? Я ж ваш агітатор, і ви мене обминули. Ну як вам не соромно, діти мої?!.

А вчора чи позавчора «діти» підійшли до свого «тата»:

— У нас післязавтра профзбори після третьої пари. Будь ласка...

— Профзбори!? Післязавтра!? Що ж ви, діти мої, попереджаєте мене так пізно. Ні, я за вас дуже ображений. У мене ж на цей день уже є план, а ви тільки кажете. Треба значно раніше. Я так не можу, не можу...

А чи не варто ображатися вже й студентам?

«КІНОФЕСТИВАЛЬНИЙ ДЕНЬ»

Немає студентів у інституті: кабінети порожні, в читальному залі не чути шелесту сторінок... Тиша.

Немає студентів і в гуртожитку. Де-не-де стрункі шеренги ліжок порушує настовбурчена ковдра, розпатлана голова на зім'ятій подушці. Відпочивають... І теж — тиша.

Це день, звільнений деканатами від академічних занять для самостійної роботи студентів.

І вони десь щось роблять. А що саме?

...Ось під вечір у кімнату влітають двоє дівчат. Грюкнули двері, загорілася електрика.

— А ти дома?

Третя, розбуджена, невдоволено закліпала очима.

— А що ж робити? То ви — науковці. Немає на вас ніякої втоми...

— Куди ж там! Та ми так втомилися, що краще б три пари відсиділи!

— Де ж це ви були?

— Розумієш, на десять попали в «Комунар» на «Партизанську іскру», потім випадково дістали квитки на «Сестри», а тоді вже і йти нікуди не хотілося, так Катя загітувала (все одно день пропащий!) пішли на «Тихий Дон» ще раз... Так натомилися, так натомилися!..

«КАК МНЕ БЫТЬ, ЩО РОБИТИ?»

Декан мне говорит:

— Коли Ви, Скворцова, вже складете екзамен з української мови?

И в комитете не унимаются:

— А чи не пора вже тобі розрахуватися з мовою?

И девочки в группе начинают:

— Чому це ти досі екзамену не складаєш? Нам уже набридло слухати через тебе нарікання!

И мне надоело. Думаете не надоело? Честное слово. Ведь третий год пилят! Только как же я буду сдавать украинский язык, если я его сроду не слыхала и не слышу?!.

А. ДЯЧЕНКО.

Л. Розовіна, яка навчається на I курсі педагогічного факультету, порушує справу про розлучення з **кафедрою фізкультури**. Справа слухатиметься на найближчому засіданні комітету ЛКСМУ. Вхід вільний.

Загублено стипендію студентами фізико-математичного факультету С. Білоус та А. Воскобойніковою.

Редактор В. ВОЙТКО.

БФ 18531. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21 дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 1053